

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

28 MAART 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	17
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	17
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	19
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	22
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	27
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	35
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	36
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	36
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	37
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	38
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	41

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 9
van 26 februari 1988
van de heer G. ANNEMANS

Ontmoeting met buitenlandse zakenman — Opportuniteit

Acht de Minister het ja dan neen nuttig dat, in het kader van de verschillende ministeriële consultaties die de heer Carlo De Benedetti zich heeft willen laten welgevallen, deze ook ontboden zou worden bij de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Verschillende Waalse ministers maakten van hun post, ongeacht dewelke, gebruik om één van de belangrijkste toekomstige financiers van onze en hun industrie te raadplegen en nog te ontmoeten.

Acht de Minister het vanuit zijn positie niet noodzakelijk dat zulks zeer dringend ook gebeurt in hoofde van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ?

Kan de Minister mededelen waarom dit tot op heden nog niet is gebeurd ?

Antwoord

Ik heb het vooralsnog niet nuttig geoordeeld de heer C. De Benedetti, noch één van de andere betrokkenen in de zaak van de NV Generale Maatschappij van België uit te nodigen voor een gesprek, zolang er geen definitieve klaarheid wordt geschapen omtrent de juiste krachtverhoudingen in de schoot van deze maatschappij.

Van zodra deze krachtverhoudingen wel duidelijk zullen afgebakend zijn en geweten is wie de bestuurders zijn van de NV Generale Maatschappij van België, zal ik ter zake de door mij nuttig geachte stappen ondernemen.

Vraag nr. 11
van 4 maart 1988
van de heer M. DESUTTER

Conservenindustrie — Stimuleringsprogramma

Naar ik in de pers lees, krijgt de conservenindustrie in Nederland 11,5 miljoen gulden steun voor onderzoek. Het geld is bestemd voor onderzoek bij proefstations, onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten van een of meer bedrijven alsmede voor collectief marktonderzoek voor verwerkte groenten en fruit.

De Vereniging van de Nederlandse Groenten- en Fruit-

verwerkende Industrie (Vigef) zou 5,6 miljoen gulden naast het reeds geciteerde bedrag leggen, wat neerkomt op 0,11 % van de omzet van de bedrijven waarvoor het stimuleringsplan is opgezet.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen is om ook in het Vlaamse land dergelijke stimuleringsprogramma's op te zetten voor onze conservenindustrie die zwaar te lijden heeft van buitenlandse concurrentie, welke op hogergenoemde manier vervalst wordt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid voor eerst doen opmerken dat de door hem bedoelde activiteiten, namelijk het onderzoek en stimulering van de groenten- en fruitbedrijvigheden, nog steeds een nationale materie vormen en bijgevolg ressorteren onder de bevoegdheid van de heer Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw.

De investeringen welke worden uitgevoerd door de erkende proeftuinen en onderzoekscentra voor groenten en fruit kunnen echter betoelaagd worden in het kader van de wetgeving op de economische expansie.

Zo werden in de loop van het jaar 1987 door de Vlaamse Executieve vier dossiers van erkende proeftuinen goedgekeurd voor een globaal aanvaard investeringsbedrag van 147550.000 frank. De hieraan toegezegde steun kan maximaal oplopen tot 118.040.000 frank.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 9
van 24 februari 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Beschermcomités verbonden aan de Belgische gevangenen — Regionalisering

De post-penitentiaire hulpverlening is een taak die aan de Gemeenschappen moet toevertrouwd zijn. Daar rond stellen wij ons ingevolge de gegroeide ondoorzichtelijkheid, heel wat vragen.

Mogen wij dan ook van de Minister vernemen welke de preciese bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid is inzake de Beschermcomités, verbonden aan de Belgische gevangenen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Overeenkomstig de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, art. 5, § 1, II, 7° werd de penitentiaire en post-penitentiaire sociale hulpverlening met uitzondering van de uitvoering van strafrechtelijke beslissingen overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De penitentiaire en post-penitentiaire sociale hulpverlening werd duidelijk gescheiden van de uitvoering van strafrechtelijke beslissingen, respectievelijk gemeenschapsmaterie en nationale materie. Deze bevoegdheidsverdeling concretiseerde de Vlaamse Gemeenschap in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van diensten voor forensische welzijnszorg.

Het is duidelijk dat zowel het Ministerie van Justitie als het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bevoegdheden hebben voor eenzelfde cliënteel. De verantwoordelijkheid die de hulpverleners hebben ten aanzien van hun cliënten is nochtans grondig verschillend. De eersten oefenen toezicht uit, rapporteren en begeleiden onder bepaalde voorwaarden terwijl de tweede groep psyche-sociale hulp biedt. In het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 krijgt de justitiële hulpverlening de kans zich autonoom op te stellen en te werken vanuit haar eigen welzijnsdoelstellingen. De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd, voor zover deze hulpverlening zelf gevraagd of aanvaard werd en het dus geen medewerking is aan een modaliteit van tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf.

De toezichtsfunctie en de rapporterende functie behoort tot de bevoegdheid van het Ministerie van Justitie.

Zodoende heeft het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen bevoegdheden op het terrein van de strafrechtelijke procedure en kan derhalve geen diensten erkennen en subsidiëren die werkzaam zijn in dit domein.

De Beschermingscomités hebben dus de mogelijkheid ofwel te functioneren binnen de bevoegdheden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ofwel binnen de bevoegdheden van het Ministerie van Justitie.

Een dienst voor forensische welzijnszorg, i.c. een Beschermingscomité kan derhalve geen enquêtes uitvoeren voor gerechtelijke of administratieve overheden en geen begeleidingen doen van voorwaardelijk invrijheidgestelden, geïnterneerden vrijgesteld op proef, probanten, gedetineerden met penitentiair verlof, enz. ... voor zover deze begeleidingen behoren tot de strafuitvoering en het derhalve verplichte begeleidingen zijn. Wel kunnen deze mensen uit vrije wil de hulp vragen van de diensten voor forensische welzijnszorg die door de Vlaamse Gemeenschap zijn erkend waaronder een aantal beschermingscomités. Verder zijn deze diensten bevoegd voor vroeghulp, detentiebegeleiding en reclasseringshulp. De hulpverlening die ze bieden aan mensen die problemen hebben of dreigen te krijgen met justitie moet zowel binnen als buiten de gevangenis gebeuren op volledige vrije basis. Opdrachten voor onderzoeksgerechten, vonnisgerechten, parketten of het Ministerie van Justitie kunnen niet aanvaard worden omdat ze indruisen tegen de vrijwillige hulpverlening.

Vraag nr. 10
van 25 februari 1988
van de heer G. ANNEMANS

OCMW te Kraainem — Vernietiging OCMW-besluiten

Het is de Gemeenschapsminister bekend dat het ge-

schil met de onwettig zetelende voorzitter Capart van het OCMW te Kraainem dreigt uit te deinen tot een juridisch over-en-weer-gevecht tussen de Kraainemse OCMW-leden en hun voorzitter enerzijds en de voogdijminister anderzijds. Desbetreffend kunnen enkele vragen worden gesteld.

1. Erkent de Gemeenschapsminister de bevoegdheid van het Overlegcomité Regering-Executieven in deze aangelegenheid ?
2. Heeft de Gemeenschapsminister onmiddellijk de besluiten van het OCMW van Kraainem vernietigd in het verleden of heeft hij daartoe gebruik gemaakt van de volledige termijn van veertig dagen ?
3. Kan de Gemeenschapsminister mededelen waarom de herhaalde opstandigheid van het OCMW van Kraainem niet reeds na de eerste keer werd beantwoord met het zenden van een Regeringscommissaris ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hiernavolgend antwoord te verstrekken.

De Vlaamse Executieve is van oordeel dat vernietigingsbesluiten genomen in toepassing van het administratief toezicht op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zoals geregeld door hoofdstuk IX van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, niet vatbaar zijn voor beroep bij het Overlegcomité Regering-Executieven.

De onwettelijke beslissingen van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Kraainem werden en worden consequent vernietigd binnen de wettelijk voorziene termijn, hetzij door de bevoegde Gemeenschapsminister, hetzij door de heer Gouverneur van de Provincie Brabant.

De wettelijk voorziene procedures moeten nageleefd worden. Aldus heeft de heer Gouverneur van de Provincie Brabant, overeenkomstig artikel 113 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, reeds twee schriftelijke waarschuwingen gestuurd aan het OCMW van Kraainem, namelijk op 19 februari 1988 en op 1 maart 1988.

Vraag nr. 13
van 1 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS

Thuisverzorgingsdiensten — Personeelsbezetting en subsidies

Kan de geachte heer Minister mij meedelen :

1. hoeveel het globaal aantal personeelsleden bedraagt dat tewerkgesteld is in thuisverzorgingsdiensten ?
2. hoeveel het globaal aantal subsidies bedraagt voor deze thuisverzorgingsdiensten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de door hem gestelde vragen het volgende mee te delen.

Globaal aantal personeelsleden tewerkgesteld in diensten voor verzorging aan huis, erkend op basis van het koninklijk besluit van 27 december 1950 :

1984 :	1.483 full-time 646 part-time
1985 :	1.561 full-time 854 part-time
1986 :	1.807 full-time 1.087 part-time

Globaal bedrag subsidies : op basis van artikel 3 van bovengemeld besluit worden in functie van het aantal tewerkgestelde personeelsleden aan de erkende diensten toelagen verleend :

1984 :	4.340.600 frank
1985 :	4.802.800 frank
1986 :	6.833.250 frank

Door het Besluit van de Executieve van 19 november 1986, houdende wijziging van het koninklijk besluit van 27 december 1950, meer bepaald artikel 4, kan aan verenigingen en groeperingen van diensten voor verzorging aan huis, onverminderd het hierboven gemelde bedrag, een toelage van maximum 500.000 frank worden toegekend voor samenwerkingsinitiatieven. De betrokken diensten voor verzorging aan huis dienen daartoe aan een aantal bijzondere voorwaarden te voldoen.

Globaal toegekende bedrag voor 1986 : 6.666.750 frank.

Vraag nr. 20
van 14 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-
SCHE

Gehandicaptenbeleid — Hervorming en oprichting Vlaams Fonds voor Gehandicaptenzorg

Het is een gelukkig feit dat in de nieuwe Vlaamse Regering, het gehandicaptenbeleid werd toevertrouwd aan éénzelfde Gemeenschapsminister.

De integratiegedachte, de invoering van één basisdossier, het onderbrengen van alle instellingen onder één bevoegdheid, kunnen getuigen van een Vlaamse aanpak met een eigen hart.

Hiervoor zijn eigen financiële middelen noodzakelijk !

Graag had ik van de geachte Minister volgende inlichtingen bekomen.

1. Hoever staat het met de splitsing en federalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassing van de Minder-validen (Wet van 28 december 1984 : Sint-Catharina-akkoord van 25 november 1986).
2. Wat staat de oprichting van het Vlaams Fonds voor Gehandicaptenzorg nog in de weg.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hiernavolgend antwoord te verstrekken.

De wet van 28 december 1984 voorziet met betrekking tot het Rijksfonds voor Sociale Reclassing der Minder-validen een dubbele splitsing. Artikel 5 van voornoemde wet draagt inderdaad de uitvoering van de taken met betrekking tot de tussenkomst in de individuele verstrekkingen functionele revalidatie over aan de minister die de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit onder zijn bevoegdheid heeft.

Met het oog op deze eerste splitsing — tussen de nationale taken en de taken die onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen ressorteren — dient een nadere omschrijving te worden gegeven van de bedoelde revalidatieverstrekkingen (art. 5, § 2). Het desbetreffende besluit is tot dusver nog niet voor advies aan de Executieve voorgelegd.

De omschrijving van de taken die op het nationaal niveau zullen behouden blijven is echter bepalend voor de wijze waarop de tweede splitsing, de overdracht aan de Gemeenschappen zal gebeuren. Het is daarom dringend noodzakelijk dat de nationale Regering de nodige beslissingen neemt en voor advies aan de Executieve voorlegt.

Inmiddels moet inderdaad de Vlaamse opvangstructuur klaargemaakt worden. In die zin heb ik ook bij de Raad van State aangedrongen dat deze zijn advies zou uitbrengen over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een handicap. Dit ontwerp werd op 28 mei 1986 voor advies aan de Raad van State overgemaakt. Tot op heden kwam hierop geen enkele reactie. Ik stel dan ook alles in het werk om het gevraagde advies zo spoedig mogelijk te bekomen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 10
van 16 februari 1988
van de heer K. DILLEN

Femi vzw — Eentalige Engelse publikaties

De vzw Femi verspreidde op 29 januari 1988 eentalig Engelstalige voorwaarden tot deelneming aan een bepaald initiatief, „workshop scenario”. Op dit rondschrijven staat vermeld „Onder auspiciën van de Gemeenschapsminister van Cultuur”.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of hij het met dergelijke minachting voor onze taal eens is. Zo niet, of hij deze vzw Femi onder zijn auspiciën houdt dan wel het nodige onderneemt om de hierboven aangehaalde vermelding van alle brieven en andere publikaties van deze vzw te doen verdwijnen.

Graag vernam ik verder van de Gemeenschapsminister

sedert wanneer Femi vzw „onder auspiciën van de Gemeenschapsminister van Cultuur” werkt, wie deze beslissing genomen heeft, hoe deze beslissing verantwoord werd en per jaar gedetailleerd het bedrag der aan Femi vzw toegekende subsidies.

Antwoord

Vooreerst wil ik het geachte lid wijzen op het belang van Femi (Flemish European Media Institute) voor de Vlaamse Beeldindustrie.

De vzw „Femi” werd opgericht in november '86 ter bevordering van de eigen beeldindustrie en organiseert met het oog hierop seminaries en workshops in verband met scenario-schrijven en filmanalyse.

Het is iedereen bekend dat het medialandschap in de komende jaren nog grondige wijzigingen zal ondergaan.

Indien Vlaanderen binnenkort in de wereld zijn plaats zal willen innemen in een snel evoluerende media-sector moet dringend werk worden gemaakt van de software (scenario's, ideeën, ...) en de vzw „Femi” wil vanuit Vlaanderen doelbewust vele inspanningen leveren om hieraan tegemoet te komen, door onder andere de opleiding van een nieuwe generatie media-specialisten.

„Femi” koos sinds zijn oprichting ook voor een Europese aanpak wetende dat de eigen beeldindustrie enkel kan groeien in een Europese context en dat het niveau van het media-aanbod op die wijze aan hoogstaande kwalitatieve normen zal voldoen. Het is dan ook de bedoeling om via seminaries en workshops onze filmmakers in contact te brengen met hun Europese collega's.

„Femi” is dus niet alleen een uniek Vlaams initiatief maar is tevens een in Europa erg gewaardeerd project. Uit een rapport van „Femi” blijkt dat het initiatief in de voorbije twee jaren kon rekenen op de belangstelling en de deelneming van 350 personen uit 8 Europese landen evenals op de steun van diverse officiële buitenlandse instanties.

Het gebruik van het Engels moet enkel begrepen worden als een correspondentiemiddel naar het buitenland toe, vermits het Engels de voertaal is in de audiovisuele sector. Het spreekt vanzelf dat de voertaal van „Femi” zelf, uitsluitend het Nederlands is. De verspreiding van een ééntalige Engelse omzendbrief is dus zeker niet minachtend voor onze taal, vermits al de andere Femi-documenten in het Nederlands werden opgesteld. Vanzelfsprekend werd de kwestieuze omzendbrief ook in het Nederlands verspreid.

Aan het geachte lid zal trouwens onder afzonderlijke omslag een exemplaar worden toegezonden van de Femi-brochure en van de bewuste omzendbrief.

„Femi” is een waardevol initiatief dat in de toekomst op mijn verdere steun zal mogen rekenen en bijgevolg de vermelding „onder auspiciën van de Gemeenschapsminister van Cultuur” mag dragen.

Tot slot kan ik het geachte lid nog mededelen dat „Femi” in 1986 : 4.517.260 frank en in 1987 : 7.075.000

frank, als verantwoorde toelagen ontving, voor de algemene werking van de vereniging, de organisatie van de cyclussen en de nationale en internationale bekendmaking van het initiatief.

Vraag nr. 12

van 22 februari 1988

van de heer L. VANHORENBEEK

Ultra-sonoreapparatuur voor afschrikking van honden — Gebruik door sportlui

Het huisdier heeft in onze maatschappij — ook traditioneel — een niet onbelangrijke plaats ingenomen en tot deze huisdieren behoren de honden. Welnu, sedert ongeveer een maand zouden er uit de Verenigde Staten in ons land apparaten ingevoerd worden die **ultra-sonore** geluiden, afschrikkend voor de hond maar niet waarneembaar voor de mens, verspreiden. Naar verluidt zouden deze apparaten — kostprijs ongeveer 2.000 frank — vooral bedoeld zijn om sportmensen (joggers en dies meer) te beschermen tegen loslopende honden bij het trainen.

Mogen wij van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of onze informatie correct is ;
2. of deze apparaten inderdaad vrij op de markt mogen verkocht worden aan iedereen en door iedereen gebruikt worden tegen honden ;
3. of het bewezen is dat deze apparaten het gehoor bij de mens — vooral bij het kleine kind dat over een veel breder gehoor beschikt — niet schaden ;
4. kadert dit nog wel binnen het sportgebeuren op de openbare plaatsen overwegende dat de houder van een hond in dit land verplicht is deze aan een leiband te houden op de openbare weg ;
5. is dit niet verontrustend voor mensen die in hun hond hun enige beveiliging zien ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Informatie is correct.
Apparaat komt uit VSA.
Te koop in Nederland : 79 gulden.
2. Daar deze apparaten in Nederland reeds verkocht worden en weldra ook in België, kan men veronderstellen dat er geen verkoopbeperking is. Deze vraag moet echter gesteld worden aan het Ministerie van Economische Zaken.
3. Deze apparatuur brengt ultra-sonoregeluiden voort van 25.000 Herz. Volgens de leverancier (**Intercamping** te Leerdam) zijn deze geluiden hoorbaar en pijnlijk indien men het apparaat tegen het oor

houdt. In de gebruiksaanwijzing zal staan, hoe het apparaat moet gebruikt worden,

4. Blijkbaar is het apparaat enkel bedoeld zich te beschermen tegen loslopende honden. In hoeverre elke houder van een hond, deze aan de leiband houdt, blijft een open vraag.
5. Het vermeende gevaar zal vermoedelijk niet komen van de duizenden joggers die hun sport wensen te bedrijven langs de openbare weg.

Vraag nr. 15
van 3 maart 1988
van de heer J. VALKENIERS

***Cultureel Centrum „De Lijsterbes” in Kraainem —
Bouw polyvalente zaal en verdere uitbouw infrastructuur***

De bestuurscommissie van het Cultureel Centrum van Kraainem vraagt zich af wanneer u een oplossing zult geven aan de volgende problemen die zich voordoen :

- snelle bouw van een echte polyvalente zal zodat eigen programmering mogelijk wordt ;
- permanentie in het huidige gebouw (conciërge) dient verzekerd ;
- aftakeling aangekochte goederen wordt opgevangen ;
- vernieuwing van de bestuurscommissie wordt doorgevoerd ;
- aanvulling van de eerder goedgekeurde personeelsformatie.

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap „De Lijsterbes” in Kraainem maakt deel uit van de „gordel van smaragd” rond Brussel, zoals de centra in Wemmel, Jezus-Eik, Linkebeek en Wezembeek-Oppem.

De noodzakelijke verbouwingen van de aangekochte infrastructuur dienen gespreid in de tijd te gebeuren, omwille van de belangrijke investeringen die hiermee gepaard gaan. De centra in Jezus-Eik en Wemmel zijn operationeel, de verbouwingen in Wezembeek-Oppem zijn bezig en in Linkebeek wordt dit jaar nog een aanvang gemaakt met de werken.

Omwille van het feit dat de voor de verbouwing aange-stelde architect in Kraainem een plan heeft uitgewerkt waarbij stedenbouwkundige problemen rijzen, zodat geen bouwvergunning kan bekomen worden, dringt een herdenking van het verbouwconcept zich op. In het licht daarvan heb ik de bestuurscommissie op 1 maart 1988 meegedeeld dat :

- ik zeer snel een nieuw besluit aan de Vlaamse Executieve zal voorleggen houdende oprichting van een cultureel centrum te Kraainem ;

- de Vlaamse Executieve conform dit nieuw besluit een bestuurscommissie zal samenstellen ;

- de nieuwe bestuurscommissie zal belast worden met het begeleiden van een kleinschalig verbouwproject, dat aan de noden tegemoetkomt.

Ondertussen is de procedure voor de aanwerving van een conciërge lopende. Zolang het centrum na verbouwing niet echt operationeel is, is een aanvulling van de personeelsformatie voorbarig.

Vraag nr. 24
van 10 maart 1988
van de heer K. DILLEN

Femi vzw — Gebruik stempel „Vlaamse Executieve” voor eentalige Engelse briefwisseling

De vzw Femi verspreidde op 29 januari 1988 eentalig Engelstalige voorwaarden tot deelneming aan een bepaald initiatief, „workshop scenario”. Op dit rondschrijven staat een stempel „Vlaamse Executieve”, waardoor de ganse Vlaamse Executieve hier mee in betrokken wordt.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij het met dergelijke minachting voor onze taal eens is. Zo niet, of hij verder duldt dat de vzw Femi verder gebruik maakt van de stempel „Vlaamse Executieve”. Indien niet, wat hij onderneemt om de stempel „Vlaamse Executieve” van alle brieven en andere publicaties van de vzw Femi te doen verdwijnen.

Graag vernam ik verder van de Gemeenschapsminister wie de toelating tot het aanwenden van de stempel in dit geval gegeven heeft, op welke grond dit gebeurd is en, in het algemeen, welke criteria aangelegd worden om verenigingen toe te laten de stempel te gebruiken.

Antwoord

Deze vraag werd door het geachte lid aan mij gesteld op 16 februari 1988 onder nr. 10.

Ik verwijs naar het antwoord.

Vraag nr. 25
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Commissie voor het Boek — Resultaten

Sinds juni 1987 is een Commissie voor het Boek opgericht.

Kan de Minister mij mededelen :

1. hoeveel malen deze commissie vergaderd heeft ?
2. Welke agendapunten werden behandeld ?
3. In welk stadium van bespreking de door allerhande Vlaamse instanties prioritaire geachte vaste boekenprijzen, zich bevindt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat op 25 juni 1987 het Besluit van de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd tot oprichting van een Commissie voor het Boek.

Dit Besluit voorzag in artikel 3 in een samenstelling uit vertegenwoordigers van de onderscheiden geledingen en instellingen van het boekvak.

De samenstellingsprocedure, die in samenspraak met vermelde instanties verliep, werd door de recente regeeringscrisis ernstig vertraagd.

Momenteel is deze procedure echter zo ver gevorderd dat ik binnen de 14 dagen een definitieve samenstelling aan de Vlaamse Executieve zal kunnen voorleggen.

Na goedkeuring door de Vlaamse Executieve zal deze Commissie haar vergaderingen kunnen aanvatten.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 10
van 17 februari 1988
van de heer J. CUYVERS

Waterzuiveringszone Zwalm — Uitvoering algemeen rioleringsplan

Volgens de VWZ geniet de Zwalm nog altijd prioriteit om verder gereinigd te worden.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of deze voorstelling met de feiten overeenstemt ?
2. Volgens de VWZ ontbreken nu nog enkel echte investeringsinspanningen van de gemeenten Brakel, Zwalm en Horebeke om de benedenloop van de Zwalm effectief te kunnen reinigen. Is dit inderdaad zo ?
3. Welk bedrag in de begroting voorzien uw diensten voor de verdere reiniging van de Zwalm ?
4. Hoe gaat de hogere overheid de besturen van de bovengenoemde gemeenten stimuleren om, in het kader van het eindigend Jaar van het Leefmilieu, alsnog werk te maken van de spoedige uitvoering van het algemeen rioleringsplan ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid op zijn gestelde vragen te antwoorden als volgt.

Vermits het Zwalmgebied eveneens voor drinkwaterwinning bestemd is, blijft het een prioriteit van de VWZ om een sanering van de Zwalm te verwezenlijken, dit evenwel rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden.

De verschillende gemeenten en steden in dit gebied

hebben in verband met de aanleg van rioleringen investeringsinspanningen gedaan. Het percentage aangesloten woningen op riolering is voor de vermelde gemeenten het volgende :

Brakel : 49 %

Zwalm : 31 %

Horebeke : 36 %.

In vergelijking hiermede : door de jarenlange inspanningen van de stad Zottegem zijn reeds 69 % der woningen op riolering aangesloten.

Uit deze gegevens blijkt dat Brakel, Zwalm en Horebeke nog belangrijke inspanningen zouden moeten leveren inzake de uitvoering van rioleringswerken. Het uitvoeren van rioleringswerken is een bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen.

De sanering van een zone kan slechts tot stand komen in nauwe samenwerking tussen de gemeenten en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. Wil een gemeente geen investeringen doen om de riolerings situatie te optimaliseren, dan is het voor de VWZ weinig zinvol deze collectorwerken en zuiveringsstations te realiseren.

Het is mijn intentie de aanvragen tot subsidiëring van deze besturen voor de realisatie van rioleringsprojecten zo efficiënt en snel mogelijk af te handelen. Hierna kan de VWZ met een voldoende aanvoerrement collectorwerken uitvoeren.

Belangrijke collectorwerken langs de Bettelhovebeek werden reeds uitgevoerd op het grondgebied van de stad Zottegem. Thans is de collector langs de Molenbeek vanaf de monding van de Bettelhovebeek tot RWZI in uitvoering. Deze werken hebben tot doel de afvalwaters samen te brengen in één punt aan de Zwalm. Daar zullen ze behandeld worden in een rioolwaterzuiveringsstation.

De werken tot realisatie van dit RWZI zullen einde 1988 in aanbesteding worden gesteld (\pm 120 miljoen frank). Deze werken zullen de toevoer van verontreinigingen in de Zwalm met 50 % verminderen, zodat reeds een belangrijk zuiveringseffect zal vast te stellen zijn.

Vraag nr. 11
van 17 februari 1988
van de heer J. CUYVERS

Waterzuiveringszone Zwalm — Voorzuivering afvalwater slachthuis

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag van de Senator E. Gryp nr. 321 dd. 1.9.1986 zegt uw voorganger, Minister Lenssens, dat het vervuilende slachthuis op 20.2.1986 met het stadsbestuur van Zottegem en de VWZ een overeenkomst heeft gesloten. Daarin heeft het bedrijf zich ertoe verbonden voor het einde van 1986 alle noodzakelijke werken uit te voeren om de vereiste zuivering en controle-inrichting te realiseren, ten einde de voorwaarden voor lozing op openbare riolering te kunnen naleven.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of deze werken ondertussen reeds uitgevoerd zijn ?

2. Zo ja, met welk resultaat ? Zo neen, binnen welke termijn zullen de werken uitgevoerd worden ?
3. Welke sancties worden er voorzien als het bedrijf blijft talmen met de werken alsnog uit te voeren ?

Antwoord

De werken, noodzakelijk voor de voorzuivering van het afvalwater van het slachthuis Adriaens te Zottegem, evenals de nodige controle-inrichtingen, zijn nog niet uitgevoerd, en dit ondanks het akkoord dd. 20.02.1986 met de VWZ en de stad Zottegem.

In juli 1986 werd door het bedrijf opdracht gegeven aan een ingenieursbureau om het definitief ontwerp op te maken voor een „sleutel op de deur“-realisatie van het hele project. Tengevolge van belangrijke uitbreidings- en transformatiewerken aan het slachthuis moest echter de oorspronkelijke inplantingsplaats van de zuiveringsinstallatie gewijzigd worden.

Op 14 januari 1988 werd uiteindelijk de bouwvergunning afgegeven voor de uitvoering van de werken.

De aanvang van de bouwwerken werd evenwel nogmaals vertraagd doordat het bedrijf voorafgaandelijk aan de bouw van de zuiveringsinstallatie eerst een ruimere parking wenste aan te leggen. De uitvoering van deze werken hebben door de zware regenval van de laatste weken achterstand opgelopen.

Een proces-verbaal werd door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opgesteld omtrent het niet respecteren van de afspraken in het akkoord dd. 20.02.1986.

Indien de zuiveringsinstallatie niet gerealiseerd is vóór eind mei 1988 zullen de maatregelen voorzien in artikel 39 van de wet dd. 26 maart 1971 houdende bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, toegepast worden. Deze maatregelen houden in dat de lozingsvergunning kan geschorst worden, en dat het gebruik kan verboden worden van de installaties en toestellen, die oorzaak zijn van de verontreiniging.

Vraag nr. 13
van 25 februari 1988
van de heer R. VAN STEENKISTE

Arrondissement Roeselare- Tielt — Voorziene waterzuiveringswerken

In antwoord op een vraag van collega André Bourgeois deelde u mee wat de plannen zijn op het vlak van de waterzuivering in de arrondissementen Roeselare en Tielt voor de periode 1987-1988. Met genoegen kan ik vaststellen dat voor de periode 1987-1988 collectoren gepland zijn in het bekken van de De Mandel (onder meer in het centrum van Roeselare). Ook zouden werken voorzien zijn in de gemeenten Hooglede (Duiwelsbeek), Ardooi-Koolskamp (Roobeek) en Staden en in de sector Tielt (in het bekken van de Poekebeek).

Tot mijn verwondering wordt in deze opsomming helemaal geen melding gemaakt van de bouw van een collector en een zuiveringsinstallatie ter behandeling van de huishoudelijke afvalwaters van de nochtans sterk verontreinigde Heulebeek te Moorslede-Dadizele,

waarvoor, naar ik meen, nochtans een bedrag van 40 miljoen frank zou voorzien zijn op de begroting van 1988.

Gaarne vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of het niet vermelden van deze werken te Moorslede-Dadizele het gevolg is van een administratieve vergissing ?
2. Zo neen, wat is dan de preciese reden waarom deze werken te Moorslede-Dadizele in de opsomming niet zijn vermeld ?
3. Wanneer zouden dan deze werken te Moorslede-Dadizele wel worden voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 25 februari 1988 kan ik het geachte lid mededelen dat :

1. dit werk inderdaad niet werd opgenomen in het definitief programma van de WZK voor 1988.
2. Oorspronkelijk was de aanleg voorzien van een collectorleiding van ongeveer 3 km (raming 30 miljoen frank) en een kleine zuiveringsinstallatie (raming 10 miljoen frank). De twee belangrijkste belastingspunten zijn evenwel afkomstig van 2 melkerijen. Deze zullen zelf een waterzuivering opstarten vermoedelijk tegen het einde van 1988. Door deze nieuwe toestand zal het wenselijk zijn de prioriteiten in het investeringsprogramma van de WZK te herschikken en werd de uitvoering der werken te Moorslede-Dadizele voor dit jaar uitgesteld.
3. Bij het operationeel worden van de zuiveringsinstallatie van de melkerijen zal een optimale aanpak gebeuren van de nog resterende vervuiling (te ramen op ongeveer 2.000 i.e.). Het moment van realisatie zal afhankelijk zijn van de evaluatie van de dan bestaande toestand.

Vraag nr. 14
van 25 februari 1988
van de heer G. BEERDEN

Hout- en bosbestanden — Rentabiliteit

Mag ik u beleefd verzoeken mij een antwoord te verstrekken op de volgende vragen.

1. Kan u een overzicht geven over de laatste 10 jaar van de evolutie in de oppervlakten bosbestand (respectievelijk naald- en loofhout) ? Kan dit opgesplitst worden in bosbestand toebehorend aan de openbare instellingen en de particulieren ?
2. Welke is de economische rentabiliteit respectievelijk van naald- en loofhout per ha en wat zijn de vooruitzichten op dit vlak ?
3. Is een boomplantingsactie in dit opzicht te verrechtvaardigen, en zo ja, hoe ? Is zulke actie in het kader van het gevoerde KMO-beleid te verrechtvaardigen, en zo ja, hoe ?
4. Welke is de te verwachten weerslag van de sluiting

van de steenkoolmijnen in Limburg op de afzetmogelijkheden en de rentabiliteit van naaldhout ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden op de door hem gestelde vragen te geven.

- 1 In het verleden werd door het Ministerie van Landbouw, in samenwerking met het NIS een 10-jaarlijkse bostelling gehouden. De laatste telling dateert van 1980, de laatste volledige gegevens van 1970. Het Bestuur Landinrichting zelf voert een eigen inventarisatie uit door middel van luchtfotografie. Eindgegevens hierover zullen rond 1990 beschikbaar zijn.

Hieronder geef ik u de ons bekende cijfers voor 1970 van de NIS.

Bosbestand in Vlaanderen	Totaal van het bosdomein 1970
particulier bezit	77.982 ha
openbaar bezit	36.236 ha

Op 31.12.1986 was het onderworpen bebost patriomonium 33.118 ha (14.215 ha Vlaams Gewest en 18.903 ha Lokale Besturen).

2. Het begrip economische rentabiliteit is in bosbouwkundige optiek een moeilijk te hanteren begrip gezien de lange tijdsduur die er verloopt tussen planting en velling, lange duur, die tezelfdertijd meer risico meebrengt (insectenaantasting, brand, windval, ...).

Uit een recent onderzoek is gebleken dat de interne rente voor snelgroeiende populieren 8 à 10 % bedraagt, voor naaldhout 3 à 4 % , voor ander loofhout ongeveer 2 %.

3. Een boomplantactie zoals die gepromoot werd door de BRT, KBS en RUG, concretiseert zich vooral in de sensibilisering van het grote publiek, dat zich in eigen gemeente meer betrokken zal voelen bij natuur- en bosbehoud. Daarenboven kan een dergelijke plantactie beperkte economische gevolgen op lange termijn hebben. Belangrijke economische gevolgen, i.c. het opdrijven van het volume industriehout (verpakking — paletten — papier, . . .) kunnen alleen resulteren uit een systematisch doorgevoerde beplanting van allerhande restgebieden (verlaten of niet-gebruikte industrieterreinen of landbouwgebieden, stortterreinen, restgebieden van grote wegeninfrastructuren. Aangezien bosexploitationdermeningen veelal KMO zijn, evenals de meeste houtverwerkende ondernemingen, kan een regelmatige kwalitatief hoogstaande houtopbrengst een KMO-beleid ondersteunen.
4. Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 15 van 29 februari 1988 van de heer J. VALKENIERS

Kapitaalpremies voor zelfstandigen — Bespoediging uitbetaling

Bij wet van 4 augustus 1978 werd door uw diensten overgegaan tot de instelling van een kapitaalpremie voor zelfstandigen die met eigen middelen investeren in hun zaak. Deze maatregel kunnen wij alleen maar goedkeuren. Voor menig klein bedrijf of zelfstandige is deze vorm van overheidssteun een welgekomen steun. Daar de toekenning van dergelijke premie de betreffende investering dient vooraf te gaan (met andere woorden er mag dus niet eerst geïnvesteerd worden en nadien een premie aangevraagd) is het duidelijk dat elke zelfstandige bij het nemen van de beslissing tot investeren degelijk rekening houdt met de beloofde staatssteun. Groot is dan ook de verwondering wanneer in de praktijk blijkt dat beloofde premie 3 jaar na toekenning nog steeds niet werd uitgekeerd. Navraag bij enkele financiële instellingen leert ons dat het hier **geen** uitzondering maar veelal regel betreft.

Concreet :

- een premie wordt aangevraagd op 14.12.1984 ;
- op 4.2.1985 wordt de premie toegekend ;
- daar uit de investering een meertewerkstelling voortvloeit wordt de premie op 17.3.1987 verhoogd ;
- zowel de persoon in kwestie als zijn financiële instelling vragen de uitbetaling van de premie ;
- op datum van 30.12.1987 is de premie nog steeds niet uitbetaald, sterker nog, kan niemand op het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Economie en Werkgelegenheid, zeggen wanneer dit zal gebeuren.

Mijn vraag luidt dan ook : is er al dan niet een budget voorzien voor de uitbetaling van kapitaalpremies en zo ja, welke termijnen dienen in acht genomen.

Is het bovendien niet aan te raden de zelfstandigen in te lichten over de lange wachttijd op genoemde premies. Dit zou veel wrevel en financiële misrekeningen vermijden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de toepassing van de wet van 4 augustus 1978 op de economische expansie van kleine en middelgrote ondernemingen in het Vlaamse Gewest geregeld wordt door de richtlijnen VL 3 die van toepassing zijn voor alle investeringsdossiers die vanaf 1 oktober 1986 werden ingediend bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Economie en Werkgelegenheid.

Vóór 1 oktober 1986 regelden de richtlijnen VL 2 de toepassing van de wet van 4 augustus 1978 op de economische expansie van de kleine en middelgrote ondernemingen in het Vlaamse Gewest en derhalve ook

de voorwaarden tot toekenning en uitbetaling van een kapitaalpremie aan KMO's voor investeringen uitgevoerd met eigen middelen. Wat het aanvatten en beëindigen van de investeringen betreft wordt onder meer gesteld dat de aanvraag om kapitaalpremie op een daartoe bestemd aanvraagformulier moet ingediend worden ten laatste 6 maanden nadat de reële investeringen zijn aangevat en dat de investering ten laatste 24 maanden na de beslissing moet beëindigd zijn. Bovendien moet de aanvrager ambtshalve de uitbetaling van de kapitaalpremie schriftelijk aanvragen uiterlijk 2,5 jaar na de beslissing samen met de nodige rechtvaardigingsdocumenten. Op basis van het ingediende aanvraagformulier wordt een beslissing kapitaalpremie genomen die aan de aanvragende onderneming medegedeeld wordt. Terzelfdertijd worden budgettair de nodige kredieten vastgelegd voor de latere uitbetaling van de kapitaalpremie. Uit wat voorafgaat blijkt dus dat de onderneming over 24 maanden na de beslissing beschikt om de investeringen uit te voeren en over 30 maanden om de uitbetaling van de kapitaalpremie te vragen.

Indien de onderneming besluit om de uitbetaling pas aan te vragen tegen het einde van de 2,5 jaar is het derhalve normaal dat met de uitbetaling gewacht wordt totdat de nodige rechtvaardigingsdocumenten voorzien in de richtlijnen VL 2 onderzocht werden. Ik wil er ook de aandacht op vestigen dat in de gevallen waar de investeringen uitgevoerd en betaald zijn met eigen middelen en voor zover de uitbetaling gevraagd werd door de onderneming, één jaar na de beslissing reeds tot vereffening van de premie kan overgegaan worden, vermits daartoe jaarlijks de nodige ordonnanceringskredieten voorzien zijn.

In de huidige richtlijnen VL 3 worden volgende termijnen voorzien :

- Indiening van het dossier : ten laatste zes maanden nadat de reële investeringen zijn aangevat.
- Beëindigen van de investering : binnen de 30 maanden die volgen op de datum van aanvraag om overheidssteun.
- Uitbetaling van de kapitaalpremie : ten vroegste één jaar na de aanvraag om investeringssteun voor zover bewezen is dat de investering op dat ogenblik met eigen middelen betaald is en de onderneming schriftelijk om de uitbetaling verzocht heeft.
- Uiterste termijn voor aanvraag om uitbetaling van de kapitaalpremie : drie jaar na de beslissing.

Samengevat kan gesteld worden dat jaarlijks vastleggingsmachtigingen in het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden voorzien, waarop de uitgaven worden vastgelegd die voortvloeien uit de genomen beslissingen inzake kapitaalpremies.

In hetzelfde decreet worden ordonnanceringskredieten voorzien die moeten toelaten de aangegane verbintenissen te honoreren. De effectieve uitbetaling nochtans van de toegekende kapitaalpremies hangt hoofdzakelijk af van het tijdstip waarop de onderneming, na het beëindigen van de investeringen, om uitbetaling van de kapitaalpremie verzoekt.

Vraag nr. 18
van 1 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS

Subsidiëring aankoop van bossen en groenzones door ondergeschikte besturen — Arrondissement Leuven

De Diensten van het Groenplan van de Vlaamse Gemeenschap hebben de mogelijkheid de ondergeschikte besturen die bossen, groen- of natuurgebieden aankopen te subsidiëren.

Kan de Minister mij meedelen :

1. welke kredieten op de begrotingen 1986 en 1987 hiervoor werden voorzien ?
2. Welke uitgaven werden gerealiseerd in het arrondissement Leuven sinds 1981 ?
3. Welke gemeenten van het arrondissement Leuven subsidies bekwamen ?
4. Of de mogelijkheid bestaat dat ook privé-organismen subsidies bekomen voor de aankoop van dergelijke gebieden.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mee te delen in verband met de subsidiëring naar lagere besturen toe op de aankoop van bossen, groen- en natuurgebieden.

Vooreerst dient gemeld dat de aankoop door ondergeschikte besturen van bossen en natuurgebieden tot op heden niet wordt gesubsidieerd. Dit gebeurt wel voor de aankoop van openbare groene ruimten die „zone voor passieve recreatie” als bestemming krijgen.

1. Kredieten voorzien op de begrotingen 1986 en 1987 (Vastlegging).
 1986 : 21.500.000 (artikel 63.10)
 1987 : 50.000.000 (artikel 63.61)
2. Uitgave gerealiseerd sinds 1981 in arrondissement Leuven (effectieve uitbetaling van subsidies)
 Tot juli 1983 werden de zaken, nu uitgevoerd door de Afdeling Groen van de Dienst Groen, Waters en Bossen, waargenomen door de Dienst van het Groenplan van het Ministerie van Openbare Werken.

	Gemeente	Project	Bedrag	Datum uitbetaling
1983	—	—	—	—
1984	Leuven	Naamse Poort	1.960.000	26106.1984
1985	Leuven	Michotte	4.416.000	25/01/1985
	Keerbergen	Kruisheide	2.229.000	25/11/1985
	Boutersem	Kwabeek	1.118.000	25/01/1985
1986	—	—	—	—
1987	—	—	—	—

3. Gemeenten van het arrondissement Leuven die een subsidie bekwamen (= vastlegging)

1981 (zie opmerking onder vraag 2)

1982 (zie opmerking onder vraag 2)

	Gemeente	Dossier	Bedrag	Vastleg- gingsnr.
1983	Leuven	Michotte	4.416.000	83.60.550
	Keerbergen	Kruisheide	2.709.000	83.60.550
	Boutersem	Kwabeek	1.118.000	83.60.550
	Leuven	Naamse Poort	1.960.000	83.60.584
1984	Hoegaarden	Beul	2.542.000	84.32.493
	Keerbergen	Pommersvenne	4.252.000	84.32.547
1985	Bertem	—	1.723.000	85.40.355
	Scherpenheu- vel-Zichem	Spoorweg Bedding	1.740.000	85.40.321
1986	Boutersem	Uitbreiding	1.351.000	86.40.084
1987	—	—	—	—

4. Subsidies aan privé-organismen

Het verlenen van subsidies aan privé-organismen voor de verwerving van bossen en openbare groene ruimten voor passieve recreatie is niet voorzien.

Vraag nr. 20
van 1 maart 1988
van de heer C. MARCHAND

„Houtsaegerduinen” te De Panne — Aankoop

In november 1987 verschenen persberichten in verband met een mogelijke aankoop van de „Houtsaegerduinen” te De Panne door het Vlaamse Gewest.

Gaarne had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoever staat het met de aankoopprocedure ?
2. Hoeveel bedraagt de oppervlakte en werden daartoe de nodige kredieten voorzien op de begroting ?
3. Zal aan dit waardevol natuurgebied het statuut van natuurreservaat verleend worden ?
4. Hoe groot bedraagt thans het duineneigendom van het Vlaamse Gewest ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, op verzoek van mijn voorganger, het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen te Brugge onderhandelingen heeft geopend met de grootste terreineigenaar in de zogenaamde „Houtsaegerduinen” te De Panne.

Een overeenkomst voor de verwerving van dit gebied door de Vlaamse Gemeenschap werd bereikt. Deze overeenkomst wordt nu door voormeld Comité afgewerkt.

De oppervlakte waarvoor een overeenkomst werd bereikt, bedraagt ongeveer 78 ha. Voor deze aankoop

werd een krediet van 100 miljoen frank vastgelegd op de begroting 1987 van de Vlaamse Gemeenschap.

De verwerving van het voormelde duinencomplex gebeurde met het inzicht aan het domein het statuut van reservaat te verlenen overeenkomstig de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Zonder rekening te houden met de „Houtsaegerduinen” bezit de Vlaamse Gemeenschap thans ongeveer 535 ha kustduin, dat deels natuurgebied, deels bebost duin, of deels groengebied is.

Vraag nr. 23
van 3 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Beninksberg te Rotselaar — Bescherming natuurgebied

De Beninksberg te Rotselaar is een Hagelandse getuigeheuvel met een oppervlakte van 45 ha. In het gewestplan is deze heuvel als natuurgebied beschermd en door het koninklijk besluit van 11 januari 1977 werd de Beninksberg beschermd als waardevol landschap.

In de loop van februari 1988 werden feiten aan het licht gebracht welke in volledige tegenspraak zijn met de hogervermelde besluiten. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen zou in de week van 8 februari een onderzoek ter plaatse hebben ingesteld waarvan de resultaten aan de Procureur, de Gouverneur en de Burgemeester zouden zijn overgemaakt.

Het betreft hier :

- uitgraven op machinale wijze van een aantal tracés die op een wegenispatroon lijken ;
- rooien van bomen en wortels ;
- constructie zonder vergunning van vaste gebouwen.

Zou de Minister mij kunnen mededelen welk gevolg aan dit rapport wordt gegeven en meer in het bijzonder of wordt overgegaan tot strafrechtelijke vervolging met het oog op schadeherstel en het vorderen van een dwangsom ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de door hem gestelde vragen onder de bevoegdheid vallen van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur en van de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 25
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Kalmthoutse Heide — Uitwerking statuut grensoverschrijdend natuurpark

Nadat de Ministeriële Beschikking in het najaar 1987 werd genomen om de Kalmthoutse Heide het statuut van grensoverschrijdend natuurpark te geven, neem ik aan dat het tot uw bevoegdheid behoort in te staan voor de invulling van dit Beneluxbesluit.

Mag ik daarom vragen :

1. heeft uw administratie reeds een aanvraag genomen om dit dossier uit te werken ?
2. Zo ja, wat is de stand van zaken en wat is het schema van uitvoering ?
3. Zo neen, zal contact worden opgenomen met de nationale instantie, om deze geregionaliseerde aanleggelegenheid, die weliswaar via een nationaal verdrag tot stand gekomen is, zelfstandig in samenwerking met Nederland ten uitvoer te brengen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat mijn diensten slechts in de maand januari 1988 officieel op de hoogte werden gebracht van de ondertekening op 24 november 1987 van de Beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie M(87)IO met betrekking tot een Belgisch-Nederlands grenspark Kalmthoutse Heide".

De bevoegde dienst Natuurbehoud is thans bezig met een actualisatie van de gegevens over dit grenspark.

Het nagaan van de mogelijkheid om dit gebied als grensoverschrijdend natuurpark aan te wijzen, zal, zoals gesteld in de beschikking, in de loop van de volgende drie jaar via de gebruikelijke procedure worden voortgezet.

Vraag nr. 26
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Educatief centrum „De Buizerd” te Kalmthout — Bestemming en instandhouding

Nadat de Vlaamse Gemeenschap te Kalmthout „De Buizerd” had aangekocht, werd meteen beslist dit aan te wenden tot een educatief centrum, ten behoeve van de Kalmthoutse Heide.

Mag ik vernemen hoever men met deze plannen gevorderd is en kan worden bepaald wanneer dit centrum in gebruik zal worden genomen.

Kan overigens worden medegedeeld (door welke instanties en in welke vorm van samenwerking) de doelstelling, namelijk een educatief centrum zijn zal worden ter hand genomen.

Kan ook worden medegedeeld welke maatregelen zijn genomen om dat patrimonium — middels onderhoudswerken — in behoorlijke staat te behouden.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het opstellen van de plannen voor verbouwing van „De Buizerd” tot natuureducatief centrum en boswachterswoning vrijwel afgerond is.

De aanbestedingsprocedure zal voor 8 juni 1988 worden aangevat. Het ligt in de bedoeling om nog dit jaar met de verbouwingswerken te starten. Indien zich geen

problemen voordoen zou het centrum dan in 1990 geopend worden.

In het centrum is ruimte voorzien voor :

1. het onderbrengen van een semi-permanente tentoonstelling ;
2. het onderbrengen van tijdelijke, seizoengebonden tentoonstellingen ;
3. het geven van inleidende lessen of voordrachten.

Voor de concrete uitwerking van tentoonstellingen en voor het uitwerken en geven van lessen en voordrachten zal in de mate van het mogelijke worden samengewerkt met personen en groepen die ter plaatse reeds actief zijn op het vlak van natuureducatie. Ook wordt gedacht aan een vorm van samenwerking met de onderwijssector.

Het praktische beheer van het centrum en de boswachterswoning, zoals toezicht, onderhoud, permanentie, valt uiteraard onder de bevoegdheid van het Bestuur voor Landinrichting. Samenwerking met plaatselijke verenigingen is echter ook hier niet uitgesloten.

Zowel de inhoudelijke als de praktische inrichting van „De Buizerd” zullen erop gericht zijn om zowel het grote publiek als scholen aan te trekken.

De uitbouw van het gebouw „De Buizerd” met een dubbele functie, ligt in de lijn van het reeds door mijn voorganger gevolgde beleid ter zake.

E. BEYSEN **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN** **BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN** **RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 4
van 15 februari 1988
van de heer J. SAUWENS

Dienst Monumenten en Landschapszorg — Opvulling kader

Ik verneem dat de Dienst voor Monumenten en Landschapszorg zwaar onderbemand is. Op vrijwel alle niveaus kunnen de aanvragen niet bijgehouden worden. Zo blijkt onder meer dat de drie leden van de conserveringsploeg aanvragen tot tussenkomst moeten verwerken uit de vijf Vlaamse provincies, en zelfs geen datum van uitvoering meer kunnen voorop stellen aan de aanvragers.

Is deze onderbemanning u bekend en welke maatregelen overweegt u om hieraan tegemoet te komen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het Bestuur voor Monumenten en Landschappen functioneel onder de bevoegdheid ressorteert van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voor het personeelsbeleid is de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve bevoegd.

Het geachte lid gelieve derhalve zijn vraag tot de heer Voorzitter van de Executieve te richten.

**Vraag nr. 5
van 18 februari 1988
van de heer G. CARDOEN**

Renovatiewerken Oude Cité te Galmaarden — Herwaarderingsgebied

Door de bouwmaatschappij Povidentia werd bovengenoemd dossier op 2 februari 1987 voor principiële belofte van toelage aan de Minister overgemaakt.

Sindsdien geen reactie of enig gevolg meer.

Ondertussen verkrotten verder de gebouwen en leven de mensen er verder in onmenselijke omstandigheden.

Graag vernam ik de reden van het uitblijven van enige beslissing ter zake. Wanneer kan enig positief gevolg verwacht worden ?

Mag ik tegelijk vernemen hoeveel en welke dossiers in de loop van 1987 op het vlak van renovatie binnen de dorpsherwaarderings goedgekeurd werden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het dossier voor de renovatiewerken, Oude Cité te Galmaarden werd ingediend bij mijn geachte voorganger, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu bracht een gunstig advies uit.

Het protocol tot samenwerking tussen de heren P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting en J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, betreffende de werking van de erkende maatschappijen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij binnen herwaarderingsgebieden voorzien in het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 werd goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 3 december 1986, was in die periode van toepassing. Dit protocol-akkoord voorziet niet in een betoelaging van in hoofding genoemde werken.

Met mijn collega, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting, ben ik thans in onderhandeling om een nieuw protocol op te stellen, teneinde een lijst te maken van te subsidiëren projecten.

Betreffende het tweede deel van uw vraag heb ik de eer u mede te delen dat in 1987 zes dossiers op het vlak van renovatie binnen de dorpsherwaarderings werken goedgekeurd.

Het betreft volgende dossiers :

Antwerpen: Herwaarderingsgebied „Stuivenberg”
Renovatie Duinsteeg 14-16

Sint-Genesius-Rode : Herwaarderingsgebied I
Renovatie woning Dragonderstraat 45
Renovatie woning Kwadeplas 4

Dilsen: Herwaarderingsgebied „Stokkem Zuid”
Renovatie oude pastorie

Hasselt: Herwaarderingsgebied „Noord-Oosthoek”
Herinrichting van de kelder van het stadhuis

Lokeren : Herwaarderingsgebied „Brugstraat-Zelestraat”
Renovatie Brugstraat 72

Alle overige goedgekeurde dossiers betroffen nieuwbouwwerken, sloopingswerken en infrastructuurwerken.

**Vraag nr. 6
van 22 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS**

Voogdij Vlaams-Brabantse gemeenten — Rechtsgevolgen vernietigingsarrest Arbitragehof van 22.2.1988 inzake het decreet van 28 juni 1985

Het Arbitragehof heeft een (belangrijke) zinsnede vernietigd van het decreet van 28 juni 1985, dat bedoeld was om aan het Vlaamse Gewest waarborgen te verschaffen dat zijn belangen in Vlaams-Brabant zouden worden verdedigd.

Het decreet bepaalde onder meer dat in de provincie Brabant de Gouverneur of de Vice-gouverneur tot de Vlaamse Gemeenschap moet behoren en dat een van beiden (de Vlaming) het toezicht over de gemeenten in Vlaams-Brabant zou moeten uitoefenen.

De zinsnede „naargelang wie van beiden deel uitmaakt van de Vlaamse Gemeenschap” moet, volgens het Arbitragehof geschrapt worden. Deze aangelegenheid zou behoren tot de nationale wetgever en niet tot de Vlaamse Raad.

Op welke manier gaat u nu het toezicht over de Vlaams-Brabantse gemeenten terug onder Vlaamse voogdij brengen daar door deze uitspraak van het Arbitragehof de Vice-gouverneur niet langer meer de enige voogd is over Vlaams-Brabant.

Behoudt de Vlaamse Regering nu nog het recht om ofwel de Gouverneur ofwel de Vice-gouverneur te belasten met deze voogdij over de Vlaams-Brabantse gemeenten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij arrest nr. 45 van het Arbitragehof van 20 januari 1988 (BS 6 februari 1988) werden in artikel 23 van het decreet van 28 juni 1985, zoals in de vraag van het geachte lid vermeld, de woorden „naargelang wie van beiden deel uitmaakt van de Vlaamse Gemeenschap” vernietigd.

Het arrest handhaaft de gevolgen van de aldus gedeeltelijk vernietigde bepaling ten aanzien van alle handelingen van toezicht die vóór de dag van de bekendmaking van dit arrest op grond van genoemde bepaling zijn verricht.

Uit het arrest blijkt dat het verweer van de Vlaamse Executieve op uitvoerig gemotiveerde wijze werd overgenomen, wat tot gevolg had dat het middel van de Ministerraad werd verworpen.

Meteen is gezegd dat het Vlaamse Gewest wel degelijk bevoegd is om het even welke overheid tot toezichthoudende overheid aan te stellen voor de Vlaamse en a fortiori voor de Vlaams-Brabantse gemeenten, zelfs de Vice-gouverneur van Brabant.

In verband met het ambtshalve aangevoerde middel, heeft het Hof wel aangenomen — zij het op minder gemotiveerde wijze — dat het keuzecriterium „naargelang wie van beiden deel uitmaakt van de Vlaamse Gemeenschap” de Koning verplicht er steeds voor te zorgen dat één van beiden tot de Vlaamse Gemeenschap behoort, waardoor de provinciale instellingen zouden zijn „geregeld” in de zin van artikel 108 van de Grondwet, wat uiteraard niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse gewestgever behoort.

Dit had de vernietiging van dit keuzecriterium tot gevolg, maar alléén daarvan, zodat het decreet thans bepaalt dat het toezicht op de Vlaams-Brabantse gemeenten wordt uitgeoefend door de Gouverneur of Vice-gouverneur van Brabant, zonder meer.

Aangezien deze bepaling, zoals voorheen, op zichzelf onuitvoerbaar is — beiden kunnen niet tegelijk het toezicht uitoefenen —, moeten zij, eveneens zoals voorheen, door de Executieve bij verordening ten uitvoer worden gelegd.

De Executieve heeft bij besluit van 9 maart 1988 derhalve beslist dat de Vice-gouverneur van Brabant met het toezicht op de Vlaams-Brabantse gemeenten wordt belast.

Dit besluit is opgevat als voorlopige aanwijzing van de toeziende overheid om de continuïteit en de rechtszekerheid te waarborgen. Het zou opnieuw kunnen hernomen worden na wijziging van het decreet van 28 juni 1985, inzonderheid art. 23, om van bovenvernoemd artikel onderliggende bedoeling van de Vlaamse Raad, namelijk de toewijzing van de bevoegdheid van toezicht over de gemeenten van het Nederlandse taalgebied van de provincie Brabant, te doen aan een orgaan of ambtenaar behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 7
van 22 februari 1988
van de heer E. BOCKSTAL

Industrieterreinen — Subsidiëring

Uit verschillende bronnen vernemen wij dat er geen „geschikte” industrieterreinen meer beschikbaar zijn.

Er zijn inderdaad nog veel „purpere zones” in het Vlaamse land maar deze zijn niet aantrekkelijk voor de bedrijfsinvesteringen en dit om allerlei redenen zoals :

- moeilijke bereikbaarheid voor zwaar vervoer ;
- geen aangepaste aansluiting op autowegen ;
- nog niet uitgeruste terreinen.

Sommige gemeenten zouden willen investeren in industrieterreinen maar worden weerhouden door de hoge

kost, daar behalve voor de reconversiezones, er geen Europees, noch Belgisch, noch Vlaams geld ter beschikking is. De Europese verordeningen verhinderen dit.

De vraag is, welke subsidiëringmogelijkheden hebben de gemeenten nog in het kader van de Vlaamse Regio en/of Gemeenschap — buiten de reconversiezones Limburg en Westhoek — om :

1. industriegronden aan te kopen ;
2. bestaande industriegronden uit te rusten ;
3. industriegronden te ontsluiten door de aanleg van aangepaste verbindingen met de grote assen (autowegen).

Antwoord

1. Industriegronden aan te kopen.
Mogelijkheden van subsidiëring na te vragen bij de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid.
2. Industriegronden uitrusten.
 - Wet op de economische expansie dd. 30/12/1970 en het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 12/19/1984 ;
 - in principe zijn deze infrastructuurwerken vatbaar voor een subsidie van 65 %. Er kan een verhoogde subsidie bekomen worden door een bijzondere beslissing van de Vlaamse Executieve (art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 12/9/1984).
3. Ontsluiting industriegronden (aanleg van een aangepaste verbinding met autowegen).
Hiervoor ligt de bevoegdheid bij het Ministerie van Openbare Werken.

Vraag nr. 8
van 25 februari 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Bevordering gemeentelijke beambten — Bevorderingsvoorwaarden

Er is discussie mogelijk over de vraag of bij een bevordering van gemeentelijke beambten men gehouden is binnen de vastgestelde personeelskaders te blijven.

Een standpunt bestaat erin te zeggen dat de overstap van het ene naar het andere kader bij een bevordering slechts mogelijk is als het personeelsstatuut dit uitdrukkelijk toelaat. Hierbij wordt geadviseerd dat in elk kader — technisch, werkliedenkader, administratief kader — eigen benoemings- en bevorderingsvoorwaarden voorzien zijn.

Een ander standpunt is dat bevorderingsvoorwaarden, waarbij ook gegadigden uit andere kaders dan deze, waar de vacature bestaat worden toegelaten, perfect geoorloofd zijn, als het personeelsstatuut dit niet uitdrukkelijk verbiedt.

Weliswaar wordt het toezicht door de Gouverneur uitgeoefend.

Ik moge u echter vragen — als was het maar omdat eenvormigheid wenselijk is en omdat de Minister, na beroep de uiteindelijke beslissing neemt — welke uw

standpunt ter zake is. Ik wijs erop dat mijn vraag een' algemene draagwijdte heeft en niet tot een concreet geval is te herleiden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de bevordering van een gemeentelijk personeelslid, gepaard gaande met een overstap naar een ander kader, mogelijk is indien daaromtrent geen andersluidende bepaling is opgenomen in het ter zake geldend statuut.

Het spreekt vanzelf dat het betrokken personeelslid aan alle gestelde bevorderingsvoorwaarden moet voldoen.

Ik wens de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat mijn geachte voorganger, in antwoord op gestelde vragen, bij brieven van 15 december 1986, gericht aan de Gouverneurs van de Vlaamse provincies en de Vice-gouverneur van de provincie Brabant, bevestigd heeft dat een bevordering, die een overgang inhoudt van het technisch naar het administratief kader, mogelijk is wanneer het ter zake geldend gemeentelijke statuut zulke overgang niet verbiedt of hieromtrent niets bepaalt.

Door de handelwijze van mijn geachte voorganger werd aldus de eenvormigheid bij het uitoefenen van het administratief toezicht bewerkstelligd,

Besluiten van een gemeentelijke overheid houdende de bevordering van een personeelslid, zijn onderworpen aan het algemeen administratief toezicht (schorsing en/of vernietiging) zoals geregeld bij de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet, aangevuld bij de artikelen 8 en 9 van het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure, alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

Vraag nr. 9

van 26 februari 1988

van de heer R. VAN STEENKISTE

Begrotingen Vlaamse gemeenten — Ingeschreven werkingstoelagen aan kerkefabrieken

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. hoeveel op de begrotingen van de Vlaamse gemeenten is ingeschreven voor werkingstoelagen aan de kerkefabrieken (evolutie 1982-1987, totaal bedrag) ?
2. De cijfers per gemeente voor het jaar 1987 (indien niet beschikbaar, dan de cijfers voor het jaar 1986).

Antwoord

Het geachte lid stelt een vraag die uitsluitend strekt tot het verkrijgen van statistische gegevens.

Omwille van de uitgebreidheid van het antwoord, zal rechtstreeks aan het geachte lid worden geantwoord.

Vraag nr. 10

van 29 februari 1988

van de heer H. LAUWERS

Artikel 63, paragraaf 2 van de wet van 29 maart 1962 — Aantal percelen binnen niet-vervallen verkavelingen en aantal onbebouwde percelen in woongebieden

Artikel 63, paragraaf 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, zoals toegevoegd bij het enig artikel van de wet van 28 juni 1978 geeft de gemeenten opdracht een inventaris bij te houden van alle percelen binnen niet-vervallen verkavelingen en van alle onbebouwde percelen gelegen in het woongebied van de gemeenten.

Aangezien de meeste gemeenten een gunstig gevolg hebben gegeven aan deze opdracht beschikt AROL momenteel over een degelijke inventaris van alle percelen gelegen in het woongebied van de gemeenten. Het computersysteem maakt het mogelijk deze gegevens telkens opnieuw te actualiseren.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vraag ?

Kan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening mij, voor de verschillende provincies, een stand van zaken bezorgen aangaande :

1. het aantal percelen binnen niet-vervallen verkavelingen ;
2. het aantal onbebouwde percelen gelegen in woongebieden ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken.

1. Het is niet mogelijk om per provincie een stand van zaken mede te delen betreffende het aantal percelen binnen niet-vervallen verkavelingen. Dit is enerzijds het gevolg van het ontbreken van exploitatieprogramma's die de automatische verwerking van de gegevens moeten toelaten en anderzijds van onvoldoende personeel op de provinciale directies om de nodige taken uit te voeren.
2. Het aantal bouwmogelijkheden op onbebouwde kadastrale percelen gelegen in woongebieden kan slechts verstrekt worden op basis van de toestand op 1 januari 1979. Deze mogelijkheden kunnen, naargelang van de gehanteerde criteria, per provincie geschat worden op :

Provincie	Bouwmogelijk kheden
Antwerpen	189.020 tot 240.962
Vlaams-Brabant	164.107 tot 231.188
Limburg	174.085 tot 220.584
Oost-Vlaanderen	174.220 tot 214.769
West-Vlaanderen	125.420 tot 153.693

In het kader van het informatica-project „Barbara”, wordt thans gewerkt aan de actualisering van de gegevensbank „onbebouwde kadastrale percelen in woon- en woonuitbreidingsgebieden” met de kadastragegevens dd. 1 januari 1987.

Vraag nr. 11
van 29 februari 1988
van de heer H. LAUWERS

Niet-bebouwde percelen in niet-vervallen verkavelingen — Provinciale belasting

Artikel 63, paragraaf 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals toegevoegd bij het enig artikel van de wet van 28 juni 1978 geeft de gemeenten de opdracht een inventaris bij te houden van alle percelen binnen niet-vervallen verkavelingen en van alle onbebouwde percelen gelegen in het woongebied van de gemeente.

De geactualiseerde inventaris is nuttig op gemeentelijk en supra-gemeentelijk niveau voor het evalueren van gewestplannen, voor het toestaan van verkavelingen en het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden, voor het goedkeuren van BPA's en om beleidsplannen of structuurplannen te kunnen opmaken. In sommige gemeenten bestaat er tevens een belastingsreglement op niet-bebouwde percelen in niet-vervallen verkavelingen.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Mag de Provinciale overheid een belasting heffen op niet-bebouwde percelen in niet-vervallen verkavelingen ?
2. Zo ja, aan welke voorwaarden moet het provinciaal belastingsreglement voldoen ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de

1. Principiële beloften van toelagen verleend in 1987

a. Arrondissement Oostende

eer het geachte lid mede te delen dat het de provincies niet toegestaan is een belasting te heffen op de niet-bebouwde percelen gelegen in niet-vervallen verkavelingen of in het woongebied van een goedgekeurd plan van aanleg. De wetgever heeft deze bevoegdheid inderdaad uitsluitend en uitdrukkelijk aan de gemeenten toegekend, namelijk door artikel 70bis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, zoals aangevuld door de wet van 22 december 1970.

Ik wijs het geachte lid erop dat de wetgever met de bepalingen vervat in artikel 70bis van deze wet, in hoofdzaak een stedenbouwkundig en niet een fiscaal oogmerk heeft gehad. De Raad van State heeft in dat verband reeds gewezen dat de besturen inzake het heffen van deze belasting enkel de bewegingsvrijheid hebben die artikel 70bis hen toekent. Daaruit volgt dat die bepalingen van dit wetsartikel niet tot de provincies mogen worden uitgebreid.

Vraag nr. 12
van 1 maart 1988
van de heer C. MARCHAND

Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide — Principiële of vaste belofte van toelage 1987

Gaarne vernam ik van de heer Gemeenschapsminister voor welke openbare werken in de arrondissementen Oostende, Veurne en Diksmuide, in 1987, de principiële of vaste belofte van toelage werd verleend, de aard van deze werken, de kostenraming en de uitgevoerde of beloofde subsidies (principiële of vaste belofte), zo mogelijk per gemeente.

Antwoord

Het geachte lid vindt hieronder de gevraagde inlichtingen.

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Ichtegem	Verbetering Rommelstraat	2.691.722	1.573.000
Middelkerke	Renovatie van de kerk- en De Smet de Naeyerstraat	42.576.255	19.854.000
idem	Aanleg gemeentelijk park aan de Normandlaan	35.683.615	10.036.000
Oostende	Wegen- en rioleringswerken in Oude Mollemstraat en Moerasstraat	8.629.381	4.263.000
idem	Verbouwen en uitbreiden bestaand gebouw tot toerismebureel — Perceel I — ruwbouw	23.858.215	7.658.000
idem	Idem — Perceel II — Binnenschrijnwerk	3.209.156	748.000
idem	Idem — Perceel III — Elektrische installatie	5.452.872	1.669.000
idem	Idem — Perceel IV — Sanitair, centrale verwarming, luchtbehandeling	4.255.173	1.358.000
idem	Idem — Perceel V — Liftinstallatie	1.452.500	466.000

b. Arrondissement Veurne

Nihil.

c. Arrondissement Diksmuide

Nihil.

2. Vaste beloften verleend in 1987

a. Arrondissement Oostende

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Vastgelegd bedrag
Bredene	Riolerings- en bestratingswerken in Duinenstraat en Verr. 2.	870.403	558.000
Ichtegem	Verbetering Daliastraat en Kapelleweg	2.917.169	1.856.000
Oostende	Verbetering Lange- en Vlaanderenstraat — Afrekening	—	215.000
idem	Vernieuwen wegdek Jozef II straat — vak H) — Afrekening	—	89.000
Oudenburg	Wegen en riolen Kwekerijstraat — Afrekening	—	180.000
idem	Riolerings- en wegenwerken in Visserstraat (bw. nr. 16) Fase 1	39.576.229	25.355.000
idem	idem — Fase II	25.379.735	20.556.000
Oostende	Achturenhuis — De Gelukkige Haard — Afbraak	3.455.010	1.478.744
idem	Visserskwartier — St. Franciscusstad — Afbraak	4.504.500	2.891.889
Koekelare	De Platse — rioleringswerken bestrating — groenaanleg	26.981.450	17.322.091
Middelkerke	Herstel van de kerk van Lombardzijde	8.138.974	2.612.000
b. Arrondissement Diksmuide			
Diksmuide prov. West-Vlaanderen	Provincieweg VIII — Diksmuide — St. Pieterskapelle — Riolerings- en moderniseringswerken. Wegvak op grondgebied van Diksmuide (Leke - doortocht)	53.975.766	16.676.000 8.758.000
Houthulst	Bestrations- en rioleringswerken in de Terrestredreef, Slijp- en Mosselstraat	32.440.443	14.911.000
Koekelare	Verbetering van Dorpstraat	14.619.333	7.803.000
idem	Verbetering van Hovaerestraat en Bisschophoekstraat	16.665.108	9.977.000
Kortemark	Aanleg fietspad in Ichtegemstraat (fase 3)	3.183.891	1.914.000
idem	Bouwen van buurtontmoetingscentrum te Handzame — Perceel 1 — Ruwbouw en afwerking	17.483.466	11.224.000
idem	Idem — Perceel 2 — Schrijn- en glaswerken	4.319.853	2.773.000
idem	Idem — Perceel 4 — Centrale verwarming	3.197.135	2.035.000
idem	Idem — Perceel — Elektriciteit	1.604.243	1.016.000
idem	Wegenwerken b.w. nr. 7 — Ieperstraat — Afrekening	—	442.000
c. Arrondissement Veurne			
Nieuwpoort	Verbetering van de Louisweg	5.115.173	3.127.000
Veurne	Aanleg nieuwe begraafplaats langs de Noordstraat — Infrastructuur	22.750.329	10.771.000

**Vraag nr. 16
van 8 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDENBUS-
SCHE**

Investeringsfonds voor gemeenten — Procedure

Gezien de inwerkingtreding van het Investeringsfonds vanaf 1 januari 1988, zou ik graag vernemen op welke manier dit zal functioneren en welke procedures en modaliteiten dienen gevolgd om beroep te doen op dit Investeringsfonds. Wat is de kapitaal grootte voor 1988 ?

Antwoord

Inzake de werking van het Investeringsfonds voor bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van de gemeenten van het Vlaamse Gewest worden uitgevoerd, verwijs ik het geachte lid naar de desbetreffende decreten, het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve en de omzendbrief waarin een omstandige toelichting werd verstrekt betreffende de verschillende aspecten die de werking van het Investeringsfonds bepalen :

- Decreet van 24 januari 1985 houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd. (Belgisch Staatsblad van 19 maart 1985).
- Decreet van 12 februari 1986 houdende wijziging van het decreet van 24 januari 1985 houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd. (Belgisch Staatsblad van 25 maart 1986).
- Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 tot uitvoering van het decreet van 24 ja-

nuari 1985 houdende instelling van een Investeringsfonds. (Belgisch Staatsblad van 22 oktober 1987).

- Omzendbrief van 30 september 1987 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening en de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu betreffende de werking van het Investeringsfonds. (Belgisch Staatsblad van 22 oktober 1987).

Voor het Investeringsfonds voor 1988 is in de ontwerp-begroting van het Vlaamse Gewest een krediet van 1 miljard frank ingeschreven.

**Vraag nr. 17
van 8 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDENBUS-
SCHE**

Arrondissement Oostende- Veurne-Diksmuide — Openbare werken

Graag vernam ik voor welke openbare werken in het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide de principiële of vaste belofte voor toelage verleend in 1987. Zo mogelijk uitgesplitst per gemeente.

1. Aard van de werken.
2. Kostenraming.
3. Beloofde subsidies — (principiële of vaste toelage).
4. Dossiers van aanvraag die nog niet afgehandeld zijn met zo mogelijk datum van indiening en datum van aanbidding.

Antwoord

Het geachte lid vindt hieronder de gevraagde inlichtingen.

1. Principiële beloften van toelagen verleend in 1987

a. Arrondissement Oostende

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Ichtegem	Verbetering Rommelstraat	2.691.722	1.573.000
Middelkerke	Renovatie van de kerk- en De Smet de Naeyerstraat	42.576.255	19.854.000
idem	Aanleg gemeentelijk park aan de Normandlaan	35.683.615	10.036.000
Oostende	Wegen- en rioleringswerken in Oude Mollemstraat en Moerasstraat	8.629.381	4.263.000
idem	Verbouwen en uitbreiden bestaand gebouw tot toerismebureel — Perceel I — ruwbouw	23.858.215	7.658.000
idem	Idem — Perceel II — Binnenschrijnwerk	3.209.156	748.000
idem	Idem — Perceel III — Elektrische installatie	5.452.872	1.669.000
idem	Idem — Perceel IV — Sanitair, centrale verwarming, luchtbehandeling	4.255.173	1.358.000
idem	Idem — Perceel V — Liftinstallatie	1.452.500	466.000

b. Arrondissement Veurne
Nihil.

c. Arrondissement Diksmuide
Nihil.

2. Vaste beloften verleend in 1987

a. Arrondissement Oostende

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Vastgelegd bedrag
Bredene	Riolerings- en bestratingswerken in Duinenstraat en Verr. 2.	870.403	558.000
Ichtegem	Verbetering Daliastraat en Kapelleweg	2.917.169	1.856.000
Oostende	Verbetering Lange- en Vlaanderenstraat — Afrekening	—	215.000
idem	Vernieuwen wegdek Jozef II straat — vak H) — Afrekening	—	89.000
Oudenburg	Wegen en riolen Kwekerijstraat — Afrekening	—	180.000
idem	Riolerings- en wegenwerken in Visserstraat (bw. nr. 16) Fase 1	39.576.229	25.355.000
idem	Idem — Fase II	25.379.735	20.556.000
Oostende	Achturenhuis — De Gelukkige Haard — Afbraak	3.455.010	1.478.744
idem	Visserskwartier — St. Franciscusstad — Afbraak	4.504.500	2.891.889
Koekelare	De Platse — rioleringswerken bestrating — groenaanleg	26.981.450	17.322.091
Middelkerke	Herstel van de kerk van Lombardzijde	8.138.974	2.612.000
b. Arrondissement Diksmuide			
Diksmuide prov. West-Vlaanderen	Provincieweg VIII — Diksmuide — St. Pieterskapelle — Riolerings- en moderniseringswerken. Wegvak op grondgebied van Diksmuide (Leke - doortocht	53.975.766	16.676.000 8.758.000
Houthulst	Bestratings- en rioleringswerken in de Terrestreed, Slijp- en Mosselstraat	32.440.443	14.911.000
Koekelare	Verbetering van Dorpstraat	14.619.333	7.803.000
idem	Verbetering van Hovaerestraat en Bisschophoekstraat	16.665.108	9.977.000
Kortemark	Aanleg fietspad in Ichtegemstraat (fase 3)	3.183.891	1.914.000
idem	Bouwen van buurtontmoetingscentrum te Handzame — Perceel 1 — Ruwbouw en afwerking	17.483.466	11.224.000
idem	Idem — Perceel 2 — Schrijn- en glaswerken	4.319.853	2.773.000
idem	Idem — Perceel 4 — Centrale verwarming	3.197.135	2.035.000
idem	Idem — Perceel — Elektriciteit	1.604.243	1.016.000
idem	Wegenwerken b.w. nr. 7 — Ieperstraat — Afrekening	—	442.000
c. Arrondissement Veurne			
Nieuwpoort	Verbetering van de Louisweg	5.115.173	3.127.000
Veurne	Aanleg nieuwe begraafplaats langs de Noordstraat — Infrastructuur	22.750.329	10.771.000

P. BREYNE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 4
van 26 februari 1988
van de heer P. BREYNE

**Erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting — Acti-
 viteiten in het arrondissement Kortrijk**

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. welke erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting werkzaam zijn in het administratief arrondissement Kortrijk ?
2. Hoeveel woningen door elk van deze maatschappijen in 1985 en in 1986 verkocht werden ?
3. Hoeveel woningen door elk van deze maatschappijen in 1985 en 1986 verhuurd werden ?

B. Wat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting betreft.

4. Hoeveel woningen door elk van deze maatschappijen in 1985 en in 1986 gerenoveerd werden ?
5. Hoeveel personeelsleden elk van deze maatschappijen in 1985 en in 1986 in dienst hadden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

A. Wat de Nationale Landmaatschappij betreft.

C.V. „Eigen Erf in Huis” te Kortrijk.

	Verkocht	Verhuurd	Gereno- veerd	Personeels- leden
1985	19	—	—	1
1986	22	—	—	1

Erkende bouwmaatschappijen in het administratief arrondissement Kortrijk	Aantal woningen				Personeelsleden	
	Verkocht in		Verhuurd op 31 december		1985	1986
	1985	1986	1985	1986		
— C.V. Leieland te Bissegem (Kortrijk)	2	—	145	145	1	1
— C.V. Huis en Heerd te Gullegem (Wevelgem)	—	5	414	409	2	2
— C.V. Mijn Huis te Harelbeke	9	6	1.156	1.156	3	3
— C.V. Heulse Heerd te Heule (Kortrijk)	—	—	176	195	2	2
— C.V. Goedkope Woning te Kortrijk	1	1	1.170	1.171	5	5
— C.V. Eigen Gift, Eigen Hulp te Kuurne	—	—	323	323		1
— C.V. Eigen Haard is Goud Waard te Lauwe (Menen)	8	9	427	420	2	2
— C.V. Mijn Tehuis te Marke (Kortrijk)	—	2	199	197	2	2
— C.V. Ons Dorp te Menen	4	5	1.116	1.111	3	3
— C.V. Helpt Elkander te Waregem	9	17	1.228	1.222	5	5
— N.V. Wevelgemse Bouwmij. Volksbelang te Wevelgem	—	—	194	194	1	1
— C.V. Eigen Haard te Zwevegem	—	3	1.102	1.099	3	3

Gerenoeverde woningen

Erkende bouwmaatschappij	Verbetering patrimonium 1985 (niets in 1986)	Zware renovatie patrimonium 1986 (niets in 1985)	Stadsrenovatie 1986 (niets in 1985)
„Ons Dorp” te Menen	69 woningen		
„Eigen Haard” te Zwevegem	26 woningen		
„Mijn Tehuis” te Kortrijk-Marke	24 woningen		
„Eigen Gift-Eigen Hulp” te Kuurne		13 woningen	
„Huis en Heerd” te Wevelgem			22 woningen

Vraag nr. 6
van 2 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS

Arrondissement Leuven — Bouw- en saneringspremies, verhuis-, installatie- en huurtoelage

Kan de geachte Minister mij de gegevens verstrekken over :

1. het aantal aanvragen tot het bekomen van respectievelijk bouw-, sanerings- en kooppremies ;
2. hoeveel onderscheiden premies dat werd toegekend ;
3. hoeveel aanvragen tot het bekomen van een verhuis-, installatie- en huurtoelage werden ingediend en toegekend ;
4. de globale bedragen die voor elk van deze premies werden uitbetaald.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de beschikbare statistische gegevens te verstrekken voor 1986 en 1987.

Arrondissement Leuven			
	Aantal ingediende aanvragen	Aantal toegekende premies	Bedrag
1986			
Bouwpremies	1.243	973	197.787.977
Saneringspremies	1.089	667	84.996.289
Kooppremies	(1)	33	2.341.250
Verhuis-, installatie-, huurtoelagen			
— bejaarden	(1)	2	(1)
— krotwoningen	(1)	2	(1)
1987			
Bouwpremies	1.098	1.068	228.434.977
Saneringspremies	1.313	641	74.228.775

(1) Geen gegevens beschikbaar.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op

een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIEN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Mede in naam van de collega's Gemeenschapsministers van de Vlaamse Executieve, aan wie hij dezelfde vraag heeft voorgelegd, heb ik de eer aan het geachte lid, volgend antwoord te verlenen.

Voor de in zijn vraag aangehaalde jaren werden volgende concrete financiële middelen voor het migrantenbeleid voorzien op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap Sectie Maatschappelijk Welzijn.

1987 :
 34.800.000 frank. (Decreet van 27 maart 1987 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1987 ; Beraadslaging van de Vlaamse Executieve houdende machtiging tot vastlegging, or-

donnanciering en betaling van uitgaven aanrekenbaar op de kredieten ingeschreven in het bij de Vlaamse Raad ingediende ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1987 — Nr. V.E. — K65).

1988 :
36.700.000 frank. (Ontwerp van Decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988).

Per artikel van Titel 1, Sectie 56, worden deze financiële middelen als volgt uitgesplitst :

- Art. 12.31.02 :
Allerlei kosten in verband met de integratie van de migrerende arbeiders, ondermeer de reiskosten van hun familie.
1987 : 100.000 frank.
1988 : 100.000 frank.
- Art. 33.11.02 :
Toelagen aan begeleidingsdiensten inzake de integratie van immigranten.
1987 : 7.600.000 frank.
1988 : 10.500.000 frank.
- Art. 33.12.02 :
Toelagen aan migrantenverenigingen.
1987 : 3.000.000 frank.
1988 : 4.300.000 frank.
- Art. 33.13.02 :
Toelagen aan verenigingen en instellingen die taal-onderricht verstrekken voor migranten.
1987 : 2.400.000 frank.
1988 : 2.900.000 frank.
- Art. 33.14.02 :
Toelagen tot aanmoediging van het organiseren en ontwikkelen van integratie-activiteiten.
1987 : 7500.000 frank.
1988 : 2.000.000 frank.
- Art. 33.15.02 :
Toekenning van een vergoeding aan personen wier taak het is morele en/of religieuze bijstand te verlenen aan de gastarbeiders in België.
1987 : 2.100.000 frank.
1988 : 2.300.000 frank.
- Art. 33.16.02 :
Toelage aan de v.z.w. „Foyer-Brussel” inzake migrantenwerking.
1987 : 7.000.000 frank.
1988 : 8.000.000 frank.
- Art. 33.25.02 :
Toelagen aan initiatieven inzake migrantenvrouwen.
1987 : 2.000.000 frank.
1988 : 3.500.000 frank.
- Art. 43.06.02 :
Toelagen aan openbare begeleidingsdiensten inzake de integratie van immigranten.
1987 : 1.100.000 frank.
1988 : 1.100.000 frank.
- art. 43.07.02 :
Toelagen aan gemeentelijke initiatieven inzake migranten.

1987 : 2.000.000 frank.

1988 : 2.000.000 frank.

Hierna vindt het geachte lid een overzicht van de vastleggingen die in 1987 gebeurd zijn door de gewezen Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming met betrekking tot het onderwijs aan migranten. De projecten starten in 1988 en zullen over meerdere jaren lopen.

Bijscholingscursus „Mindervaliden en Migratie” door K.U. Leuven.

Overeenkomst 01.11.86 - 31.01.88 1.650.000,-

Verlengd 15.02.88 - 14.02.89 1.210.000,-

Coördinatoren voor Onderwijs bij de begeleidingsdiensten ter bevordering van de integratie van migranten.

Overeenkomst 01.02.88 - 01.02.90 6.000.000,-

Pedagogisch Didactisch Centrum in Hasselt.

Overeenkomst 01.03.88 - 28.02.91 14.910.000,-

Onderzoeksopdracht „Interculturalisme en migratie” door K.U. Leuven

Overeenkomst 01.02.88 - 31.01.92 15.300.000,-

Voor wat de andere vragen van het geachte lid betreft in verband met de beleidsdoelstellingen verwijs ik naar een richtnota migrantenbeleid die in voorbereiding is.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING, VORMING EN
OPENBAAR AMBT**

**Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN**

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Op deze vraag zal een gecoördineerd antwoord gegeven worden door Gemeenschapsminister J. Lenssens.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernemen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breynne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Op deze vraag zal een gecoördineerd antwoord gegeven worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Executieve.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer J. DEVOLDER

BRT-buitenlandse correspondenten — Honoraria en standplaatsen

De BRT-radionieuwsdienst doet beroep op 36 buitenlandse correspondenten, onder welke 7 Vlamingen.

De Minister gelieve mij mede te delen welk bedrag aan honoraria deze correspondenten in totaal ontvingen in 1985-1986 en 1987. In zijn antwoord op een vorige vraag gaf de Minister de landen op waar de 7 Vlaamse correspondenten werkzaam zijn. Graag bekwam ik de standplaatsen van de 29 overige correspondenten.

Dat men niet overal in de wereld bekwame Vlaamse journalisten kan vinden, kan men wel aannemen. Dat

hoge verblijfs- en werkingskosten een struikelblok kunnen zijn, ligt eveneens voor de hand. Dat men geen bekwame Vlaamse journalisten aantreft te Parijs of Amsterdam valt te betwijfelen. Bovendien zijn de verblijfskosten voor een Vlaming doorgaans niet groter dan voor een Nederlander.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid de volgende gegevens mededelen.

1. Bedoelde correspondenten ontvangen in totaal voor :	
1985	5.774.547 (ereloon) 620.016 (kosten)
1986	5.335.817 (ereloon) 578.567 (kosten)
1987	6.370.291 (ereloon) 495.798 (kosten)

De standplaatsen zijn de volgende :

Japan, Spanje, Griekenland, Frankrijk, Portugal, Zimbabwe, Thailand, USA, Zwitserland, Zuid-Afrika, West-Duitsland, India, Egypte, Oostenrijk, Israël, Kenia, Nederland, Australië, Oost-Duitsland, Sovjet-Unie, Filippijnen, Zweden, Tunesië, Turkije, Hongarije, Brazilië, Italië, Groot-Brittannië, Nicaragua, Ierland, Denemarken en Mexico.

2. De correspondenten zijn journalisten die hun hoofdopdracht vinden bij Nederlandse opdrachtgevers. Dergelijke mogelijkheden tot samenwerking bestaan er in Vlaanderen alsnog niet.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer J. CAUDRON

VZW Vlaamse Wielerschool — Diploma's van de lesgevers

De trainers/lesgevers van de vzw Vlaamse Wielerschool beschikken over de volgende mogelijke diploma's : Lic. LO ; regent LO ; trainer LCK ; hulptrainer LCK ; gelijkgesteld met trainer LCK op basis van ervaring.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd de gelijkstelling met trainer LCK op basis van ervaring verworven door een regularisatie-examen volgens de LCK-reglementering ?
2. Werd de gelijkstelling met trainer LCK op basis van ervaring goedgekeurd door de LCK-koepel en op welke datum ?
3. Indien de gelijkstelling met trainer LCK gebeurde buiten LCK om, wie heeft dan de gelijkstelling beslist en wanneer ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. De gelijkstelling met trainer op basis van ervaring werd niet verworven door een regularisatie-examen. De reglementering betreffende LCK-regularisatie-examens werd pas doorgevoerd in 1987.
2. De gelijkstelling met trainers op basis van ervaring werd niet door de LCK-koepel goedgekeurd gezien deze nog niet bestond op datum van ondertekening van het attest.
3. De Vlaamse Gemeenschap-Bloso heeft in het verleden enkele trainers wielrennen gelijkgesteld op basis van ervaring.
Zij beschikken over een attest van Jandelijke trainer wielrennen" i.o. ondergetekend voor de toenmalige Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting. Het attest is gedateerd op 22 mei 1981.

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer J. CAUDRON

VZ W Vlaamse Wielerschool — Begeleiding beroepsrenners

Binnen de vzw Vlaamse Wielerschool zijn 2 personeelsleden voltijds tewerkgesteld voor advies en begeleiding van de wielerploeg, dit met het oog op de doorstroming naar een professionele carrière.

De uitgavepost voor 1987 bedroeg hiervoor 2.143.519,- frank.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk diploma bezitten de 2 full-time tewerkgestelde personeelsleden ?
2. Hoe verdedigt de administratie deze steun aan een niet erkende landelijke sportfederatie (KBWB) aangezien het hier gaat over steun aan atleten van de KBWB en over begeleiding tot beroepsrenners binnen deze KBWB ?
3. Welke initiatieven zijn er de laatste 5 jaar genomen door de Gemeenschapsministers van Cultuur om de KBWB en andere niet gesplitste bonden aan te sporen tot splitsing, vooral gezien de bevoorrechte behandeling door de sportredactie van de BRT, waarover de Gemeenschapsminister voogdij heeft ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. De 2 full-time tewerkgestelde personeelsleden beschikken niet over een sporttechnisch diploma. Zij werden gelijkgesteld met trainer op basis van ervaring.
2. De administratie steunt de Vlaamse Wielerschool en niet de KBWB. De leden van de Vlaamse Wielerschool zijn geen beroepsrenners. De school begeleidt de renners naar een beroeps carrière.
3. Noch de Gemeenschapsminister van Cultuur, noch de administratie heeft de laatste vijf jaar het initia-

tief genomen om de KBWB tot splitsing aan te zetten. Indien deze bond echter subsidies wil bekomen moet zij zich onderwerpen aan het decreet van 2 maart 1977 (B.S. 10 mei 1977) en bijgevolg overgaan tot de splitsing. De Voogdij van de BRT waarvan het geachte lid spreekt, strekt zich niet uit over het programmabeleid.

Vraag nr. 4
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag verstrekt wordt door de Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid.

Vraag nr. 6
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse circussen — Steunmaatregelen

De Vlaamse circussen voelen zich in hun bestaan bedreigd door een ongebreidelde wildgroei van buitenlandse circussen in Vlaanderen.

Is het niet mogelijk het aantal buitenlandse circussen dat Vlaanderen jaarlijks bezoekt, in aantal en in plaats te beperken ?

Kunnen de beschikbare subsidies voor de verschillende cultuurvormen niet herverdeeld worden zodat ook het circus aan zijn trekken komt ?

Kunnen de bezoeken van onze scholen aan Vlaamse circussen niet worden gestimuleerd ?

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat :

1. met goedkeuring van de Vlaamse Executieve in 1987 volgende omzendbrief naar de gemeentebestu-

ren werd gezonden om aandacht te vragen voor de Vlaamse circussen :

„Voor het jaar 1987 worden vijf circussen door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap erkend, en bij wijze van speciaal aanbod met financiële participatie van de Dienst voor Volksontwikkelingswerk, in aanmerking genomen.

Deze vijf circussen zijn : Wiener circus (800 pl.) ; Circus Rose-Marie-Malter (voorheen Circus Apollo) (800 pl.) ; Great Belgium Circus (800 pl.) ; Circus De Nieuwe Piste (800 pl.) ; Circus Ronaldo (300 pl.).

De aanvaarde uitkoopsom is vastgesteld op 60.000 frank voor de eerste vier en 25.000 frank voor het vijfde circus.

De potentiële in aanmerking genomen aanvragers zijn :

- de erkende Vakantiecentra voor Sociaal Toerisme of hun coördinatieorganismen (voor dito vakantiegangers) ;
- rust- en verzorgingstehuizen of hun coördinatieorganismen, voor hun bewoners ;
- de psychiatrische ziekenhuizen of hun coördinatieorganismen, voor hun patiënten ;
- de instellingen voor gehandicapten of hun coördinatieorganismen, voor hun bewoners of gebruikers.

Voor elk toegekend optreden zal de Dienst voor Volksontwikkelingswerk respectievelijk voor 50 % (voor de vakantiegangers) en 80 % (voor de andere categorieën) van de aanvaarde uitkoopsom bijdragen. Het resterende deel alsmede alle andere eventuele kosten blijven ten laste van de begunstigde aanvrager. Een eventueel gevraagd toegangsrecht dient beperkt te worden gehouden en voor kosten dekking aangewend. Dit toegangsrecht zal vooraf aan het Ministerie worden medegedeeld. De vooraf gemaakte optredens-afspraken tussen aanvrager en circus worden slechts door het Ministerie gehonoreerd na schriftelijke toezegging van het Ministerie. Bovendien zal de aanvrager de nodige inspanningen doen om een voldoende aantal deelnemers uit de doelgroepen op de voorstellen aanwezig te hebben, dit in verhouding tot de capaciteit. Het verdient aanbeveling, tijdig de nodige contacten te leggen zowel met het circus als met het Ministerie (Dienst Volksontwikkelingswerk — Parochiaanstraat 15/23, 1000 Brussel — tel. 02/513.75.60 — toestel 524).

De contactadressen van de onderscheiden circussen (tijdens hun toernees) zijn :

- Wiener Circus : R. Vermeylen, Blauwe Stap 8 — 3020 Herent, tel. 016/23.42.45
- Circus Rose-Marie-Malter (Apollo) : G. Moens, Kol. Dussartplein 35, bus 18 — 3500 Hasselt, tel. 016/22.20.48
- Great Belgium Circus :
- Nieuwe Piste Circus : D. Tilkin, Koebergerstraat 33, bus 4, 2018 Antwerpen, tel. : 03/23.77.378

— Circus Ronaldo : J. Van den Broeck, Beukenboomstraat 10 — 2960 Muizen, tel. 015141.21.20 (toernee : Midden-Brabant, Hageland, Voorkempen en Antwerpse Kempen, Klein Brabant, deel van Waasland).

Voor verdere informatie verwijs ik u naar de heer W. Vankeirsbilck, inspecteur bij de Dienst Volksontwikkelingswerk.

2. De dienst Volksontwikkelingswerk financieel participeert in de optredens van de Vlaamse Circussen in de rust- en verzorgingstehuizen, de erkende vakantiecentra voor Sociaal Toerisme, de psychiatrische ziekenhuizen en de instellingen voor gehandicapten. Voor het jaar 1987 bedroeg deze financiële participatie de som van 1.748.500 frank.

Vraag nr. 7
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Wielerbond — Oplegging verplichte verzekering voor seingeverers bij wielervedstrijden

Wielerskoersen kunnen en mogen zelfs niet plaatsgrijpen als er niet voldoende seingeverers ter plaatse zijn.

Eind vorig jaar werd een seingever uit Sint-Katelijne-Waver, lid van de civiele bescherming aldaar, door het Hof van Beroep van Antwerpen, burgerlijk verantwoordelijk gesteld voor een ongeval dat zich voordeed op een wielervedstrijd te Onze-Lieve-Vrouw-Waver in september 1981, waar hij als lid van de civiele bescherming een seingeverstaak vervulde.

Door een beoordelingsfout botsten 2 vrachtwagens op mekaar en hij moet 1 miljoen frank schadevergoeding betalen. Omdat hij het financieel niet aankon werd ondermeer zijn inboedel publiek verkocht.

Men kan zich de vraag stellen of hier de civiele bescherming of de Wielerbond of de organisatoren van de koers niet eerder verantwoordelijk waren, doch de rechtbank stelde de persoon in kwestie burgerlijk verantwoordelijk zodat er geen twijfel meer is.

Dit heeft natuurlijk tot gevolg dat het voor inrichters van een koers steeds moeilijker gaat worden om nog seingeverers te vinden en de gevaren steeds groter worden.

Kan hier geen verplichte verzekering worden opgelegd aan de Wielerbond of aan de organisatoren zodat de seingeverers verzekerd zijn ? Of ziet u een ander middel om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

De Belgische Wielrijdersbond heeft geen erkenning aangevraagd bij de Vlaamse Gemeenschap op basis van het decreet van 2 maart 1977. Bijgevolg ressorteert deze organisatie niet onder mijn bevoegdheid.

Bovendien heeft de signaalgever een aanvullende rol in het toezicht op het wegverkeer, wat nationale materie is.

Ik heb wel vernomen dat onlangs door collega J. An-

soms bij de Vlaamse Raad een nieuw voorstel van decreet betreffende signaalgevers is ingediend waarbij zowel de persoonlijke verantwoordelijkheid als de burgerlijk ke aansprakelijkheid geregeld wordt.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69, 5)

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 9
van 15 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Statuut van de reisbureaus — Juridische toestand na vernietigingsarrest Arbitragehof van 10 juni 1987

Sedert haar stichting in 1975, dringt de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus aan op een wijziging van de verouderde, achterhaalde en uitgeholde nationale wetgeving op de reisbureaus van 1965 (wet van 21 april 1965).

In 1979 verwijst de toenmalige Minister van Verkeer (Chabert) de sector naar de Gemeenschapsminister van Cultuur die bevoegd zou zijn. Als goede Vlamingen en oprechte federalisten juichen wij deze uitbreiding van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap toe.

De Vlaamse Raad stemt (unaniem) het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus. Dit decreet heft de wet (met of zonder uitvoeringsbesluiten ?) van 21 april 1965 op (art. 14).

Het Arbitragehof vernietigt op 10 juni 1987 gedeeltelijk het decreet van 21 maart 1985, maar niet het artikel 14. Volgens sommige juristen blijft de nationale wetgeving dus opgeheven.

Hetzelfde Arbitragehof bevestigt vroegere arresten van de Raad van State dat de nationale overheid bevoegd is inzake vestigingsvoorwaarden maar dezelfde overheid heeft nog altijd niet bepaald welke Minister bevoegd is (ondanks een uitdrukkelijke vraag van de Vlaamse Executieve).

De Minister van Verkeer beschikt niet over de administratie om vergunningen af te geven. Hij is blijkbaar ook niet geïnteresseerd.

Toch komt er op 22 oktober 1987 een koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juni 1956 houdende het statuut van de reisbureaus.

In de praktijk zou het Vlaamse Commissariaat-generaal voor Toerisme, samen met het adviesorgaan (Technisch Comité voor de Reisbureaus) het koninklijk besluit van 22 oktober 1987 moeten toepassen. Het VCGT is echter, volgens het Arbitragehof en de Raad van State, niet bevoegd inzake de vestigingsvoorwaarden.

Wat moet er nu gebeuren om deze situatie eens eindelijk op te klaren ?

Vraag nr. 11
van 22 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel van Gaasbeek — Restauratiewerken en archief

De laatste restauratie van het kasteel van Gaasbeek dateert van honderd jaar geleden. Openbare Werken heeft wel enkele voorlopige herstellingen uitgevoerd doch de globale restauratie die dringend nodig is, blijft achterwege.

Ook het archief met een grote geschiedkundige waarde heeft nood aan een groep historici om van onder het stof gehaald te worden.

Voor wanneer mogen we voor beide problemen een oplossing verwachten ?

Vraag nr. 13
van 23 februari 1988
van de heer M. DESUTTER

Aanleg van golfterreinen — Subsidies

Te Malmédy zou een golf aangelegd worden op een gemeentelijk eigendom van 60 ha groot met 50 % subsidies van de Europese Gemeenschap, welke ter beschikking gesteld worden door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Kan bij de aanleg van een golf in Vlaanderen ook beroep gedaan worden op een dergelijke subsidie ?

De overige 50 % zou gefinancierd worden door de Franse Gemeenschap.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van een Vlaams sport-, recreatie- en toerismebeleid eveneens in toelagen voorziet voor dergelijke investeringen.

Vraag nr. 14
van 23 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Speelplein werking — Bezuinigingen en wijziging algemeen beleid

Naar ik verneem is er de laatste jaren een wijziging ingetreden in het algemeen beleid van de speelpleinen en speeltuinen. Het resultaat hiervan is dat de uitkeringen aan deze sector, die veelal berust op vrij initiatief, drastisch verminderd zijn.

Mag ik de redenen vernemen die aan de basis liggen van het gewijzigde beleid ?

In dit verband had ik tevens gaarne vernomen welke het totale bedrag is van de uitkeringen aan speelpleinen en speeltuinen in het jaar 1981, respectievelijk 1986.

Verder zou ik gaarne vernemen op welke wijze de vrije en de openbare sector inzake speelpleinen en speeltuinen wordt betoelaagd door de Vlaamse Regering ?